

[Villemoes.]

den høje Rigsdag kun ved en efterfølgende Forlængelse har Lejlighed til at faa Oplysninger af forskellig Art, Oplysninger, som Rigsdagen har Krav paa at faa. Derfor glæder det mig ogsaa, at det allerede fra denne Talerstol af det ærede Medlem Hr. Fløtkjær er nævnt, at det senere vil blive foreslaaet, at Lovforslaget henvises til en kort Behandling i et Udvalg.

Maa jeg for øvrigt i denne Forbindelse benytte Lejligheden til at rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister. Jeg har ved tidligere Lejligheder omtalt det Ekspeditionsgebyr, der skal betales for Udfærdigelse af Indførselsbevillinger. I Henhold til den nugældende Lovs § 3 maa dette Gebyr ikke overstige $\frac{1}{4}$ pCt., altsaa 2,5 pro mille af Bevillingens paalydende Beløb. Denne Ændring undergik Loven sidste Sommer. Tidligere stod der, at Gebyret var 2,5 pro mille. Nu staar der altsaa, at Beløbet ikke maa overstige dette Tal. Da vi i det høje Ting i Juli i Fjor forhandlede om Loven, benyttede jeg Lejligheden til at oplyse, at det foregaaende Statsregnskab viste et Overskud paa ca. 800 000 Kr. for Valutacentralens Vedkommende, og jeg tillod mig at paatale det urimelige deri. Nu nærer jeg for saa vidt ingen Tvivl om, at Gebyrerne i den senere Tid maa være dalet en hel Del, bl. a. paa Grund af, at vi nu, medens den store Krig raser, faar færre Varer ind i Landet, end ønskeligt er. Vi vil jo gerne have de flest mulige Raastoffer og andre livsvigtige Importvarer hjem for vore Eksportvarer. Den daværende højtærede Handelsminister svarede mig dengang yderst imødekommende, idet han sagde, at kan Promillen nedsættes som Følge af, at Omkostningerne bliver mindre, er det ogsaa Mening, at den skal nedsættes. Staten skal naturligvis ikke tjene paa denne Afgift, den skal kun gaa til nødvendige Udgifter. Men vi har Erfaring for her paa Rigsdagen, at vi ofte har vedtaget Dækningslove af forskellig Art, som har givet meget mere end de Udgifter, der var Tale om at dække. Dette her er et forholdsvis lille Spørgsmaal, men alligevel, naar det er Linien deri, at det hele skal hvile i sig selv, synes jeg, det er forkert, dersom man opkræver for store Beløb. I den Retning har jeg dog den allerbedste Tiltro til den nuværende højtærede Handelsminister alene af den Grund, at den højtærede Minister saa sent som vist i Gaar i det andet høje Ting har fremsat et Lovforslag, hvorefter et Gebyr kan nedsættes, idet der ikke er Brug

for saa stort et Beløb som det hidtil opkrævede.

Naar Apparatet er blevet forenklet, hvilket var Meningen med den store Omkalfatring, der skete sidste Sommer, og Importen samtidig er gaaet ned, skulde jeg tro, at Ekspeditionsgebyret kan nedsættes, selv om Vareforsyningsdirektoratet har faaet en ikke lille ekstra Opgave med Rationeringen af visse Varer i Henhold til § 4, der giver den højtærede Minister Bemyndigelse til at foretage Forbrugsbegrænsning og en hensigtsmæssig Fordeling af Landets Varebeholdninger; thi efter det, jeg lige her har nævnt, bør man ikke forlange, at Importørerne eller i sidste Ende Forbrugerne af Importvarer skal betale alle disse Ekspeditionsgebyrer. Det fremgaar ogsaa af det ærede Folketingsudvalgs Betænkning nu af 6. Marts, at den højtærede Handelsminister har givet en Redegørelse for de Forhold, navnlig Rationeringsforanstaltningerne, som har medført en Udvidelse af Administrationen inden for Direktoratet for Vareforsyning. Vi har jo gennem Aarene talt om den mægtige Administration — jeg har i hvert Fald gentagende opponeret derimod —, og saa er det kedeligt, at det synes, som om Administrationsapparatet bliver større og større. Jeg erkender dog, at Rationeringsforanstaltningerne er kommet til i den senere Tid, og at de ikke kan foretages uden Kontorassistance. Det er klart, at der er forbundet store Udgifter dermed; jeg ved ikke, om den højtærede Handelsminister kan eller ønsker at give det høje Ting Oplysninger om dette Forhold, men det kan dog ikke være Meningen, at Udgifterne til dette skal lægges paa Importvarerne.

I samme Forbindelse vilde det maaske ikke være af Vejen, om Offentligheden kunde faa en virkelig klar og koncis Oplysning om Engageringsforholdene paa disse store Statskontorer. Min Gruffefælle, Folketingsmand Himmelstrup, fremdrog forleden i det høje Folketing Spørgsmaalet om, hvorvidt Medlemmer af Handels- og Kontorvedhjelperforbundet havde Fortrinsret ved Besættelsen af ledige Kontorpladser inden for Direktoratet for Vareforsyning. Af Handelsministerens Svar, som jeg har Referat af her — det staar i Folketingstidende Sp. 1387 —, fremgaar det, at Ministeren har erklæret, at dette er urigtigt, der stilles ikke et saadant Krav. Maa jeg for egen Regning have Lov til at sige: Det manglede for øvrigt ogsaa bare. Staten har den Opgave at behandle alle sine Borgere lige.